

talis a tanto et tali beneficioz mul-
titudine nō emolliat: Quicquid igi-
es. quicquid potes. debes creanti:
redimēti vocanti. Sed cum iusticiāz
feceris: fac et pacē. Quādiu enī fu-
mus in hō vase testeo. et fragilita-
te oplexionis humane. nō possum⁹
inueniri scādaloz p̄fusus immunes
Si igi- recordatus fueris q̄ frater
tuus habet aliquibz aduersū. te sis
humilis ad veniā petendā: si tu ha-
bes aduersus illū sis facilis ad dan-
dā: et omnia mēbra erūt in pace.
Sic enim ad duo ista. caritatē et hūi-
litate paratissimi: nō poterimus dis-
sensu sentire. Discite in q̄t a me
q̄ mitis sūt hūilis corde: mitis q̄s p̄-
tinet ad caritatē. q̄ caritas patiens
est benigna est: hūilis q̄s ad ipsāz
verbi spectat proprietatē. Sic p̄ceden-
tibus erit gaudium in spū sancto. Lo-
quar q̄s exptus nouit: inexpertus
ignorat: animalis enī homo nō per-
cipit ea que sunt spūs dei. Nunquid
nō plerūq̄ oratibz nobis omnia vi-
scerū succutiunt occulta. ad memo-
riā gaudiū illius q̄s est in iherusalē
que sursum est. que est mater nr̄a: et
lacrimarū vnda vultus meditantū
supfundit. O si duraret. Si oblitus
fuero tui iherusalē obliuioi deē des-
xtera mea: adhæreat lingua mea
faucibus meis si non meminero tui: si
nō p̄posuero iherusalē in p̄ncipio le-
ticie me. Vere in principio leticie:
q̄ finis illic repositus est. Quāto cō-
scientes saccū meū dñe ihesu et circū-
dabis me leticia: vt cantet tibi ḡsa
mea et nō opungar. Principiū gau-
diū illius q̄s hic q̄nq̄ sentimus stil-
la est. guttula est: de flumine illo ē
descēdens cuius impetus letificat ci-
uitatē dei. Quāto veniet tempus.
vt pennibz gaudijs nos in ipso dñi

unitatis Fonte p̄fūdus immerga-
mus: vbi vnda vnda fine intercā-
pebinez interpolatōe otinuet. Quā-
do veniā et apparebo ante faciē dei:
Quāto trāsibo in locū tabernacul-
li ammirabilis vsq̄ ad domum dei:
Quāto sicut audiui mus sic videbi-
mus: in ciuitate domini virtutum:
Eya igi- fr̄s huius felici ternario fi-
deliter insistamus. et semp sim⁹ me-
mores verbi illius. Amice ad q̄d ve-
nisti. Quia nō ad hoc venimus vt si-
mulatoria specie regē inficiamus:
h̄t ei seruiamus. q̄ est b̄ndictus in
secula.

De verbis domini. omnis qui se ex-
altat humiliabitur.

Omnis qui se exaltat humili-
abit: et q̄ se humiliat exal-
tabit. Si consideramus diligē-
ter fratres gradus hominū q̄tuor
inuenimus: dico autē sumā felicitā-
tē in celo ad quā suspiram⁹. mediā
felicitatem in paradiso vñ cecidim⁹:
scēq̄ mediā infelicitatez in hō mūdo.
p̄ q̄ gemim⁹: et in inferno extremā
infelicitatē quā merito formidam⁹.
Breui⁹ tñ dicē possū: vitā et vmbra
vite: vmbra mortis et mortē. Itaq̄
nec in summo nec in imo positi time-
mus descēdē: ascēdē cupim⁹ eo ma-
gis anxij. q̄ videmur viciniōres infē-
mis q̄ sup̄mis: ecce dñs nobis: quia
oīs q̄ se exaltat humiliabit. et qui se
humiliat exaltabit. Quid nā sibi vult
cācellata hō onexio exaltatōis et hūi-
liatōis. Ita ne parū ē dñe q̄ in verī-
tate tua humiliasti nos. q̄ adhuc exi-
gis vt apponat hō humiliare seipsum.
Et quidem restat adhuc quo possis
humiliari. sed qui illo ceciderit
iam non adiciet vt resurgat: qui
humiliatus fuerit vsq̄ illuc frustra

sperat exaltatōem: siquidem humili-
asti nos in loco afflictōis. et opuit
nos umbra mortis. **V**sq̃ adeo vita
nostra inferno appropinquat: quo
nos humiliabimus vltas. **N**ue vti-
litas in sanguine nostro: si descēde-
rimus in corruptōnem. **S**ane nihil
aliud infra nos est q̃ irrepabilis il-
la corruptio: post vmbra mortis
non restat nisi mors: post locū affli-
ctōis solus superest loc⁹ mortis. **Q**ui
se inquit humiliat exaltabit. **S**i dixit
set. qui humiliatus fuerit exaltabitur:
exultassem vtiq̃ tanq̃ certissimē
me humiliatus et vebemē. **N**ūc vero
cū dicat q̃ se humiliat exaltabit. ag-
stie mihi sūt vndiq̃: nec ignoro qd
eligā. s̃ qd agam. **E**xaltari cupio;
qz hūmope id necessariū. **S**i quidem
neq̃ hic manentē habeo ciuitatez:
nec bonū esset hic manere etiā si li-
ceret. **P**orro inferius adhuc ire. pe-
rire est. **T**am enī locum teneo infe-
riorē et qui solū habeat infra se infi-
mū hoc est infernū: si me illuc humi-
liauero nō est spes exaltatōis: si me
nō humiliuero idē tēdem despera-
tio est exaltatōis: qz qui se humili-
auerit exaltabit: et is tantū. **S**i hoc
egero mors mihi est: si aut nō ege-
ro et ab exaltatōe repulsus. nec sic
effugiā manus mortis. **S**ed si is di-
ficile patet: saltē quod pmissum est
cōsideremus. **O**m̃is q̃ se exaltat ait
humiliabit. **N**ūc enī veritas humiliat:
ip̃e quō se exaltat. **N**eq̃ is dicimus
quo. s̃ quomō: q̃a nō locus videt de-
esse. s̃ vire. **N**ō in quā deē hōi q̃ ex-
altare se possit: s̃ deest om̃ino q̃ pos-
sit. **E**st q̃dez volūtas multa: s̃ nulla
facultas. **N**ēpe velint nolint hoīes.
om̃is tot⁹ ade totius hūani ge-
neris vix est: in veritate tua humili-
asti me. **Q**uisquis aut in veritate hūi-

liat. veraciē humiliat: nec nisi Fallaci-
ter exaltat. **Q**uid est aut Falso ex-
altari: nisi vere non exaltari. **G**ras
ei. qz nō dixit: om̃is q̃ se exaltaue-
rit exaltabit. **Q**uomodo enī cona-
re mihi in vanum exaltari si id arbi-
traremur: qm̃ ne ipsa q̃dem nūc de-
speratō pficiēdi. appetitū colibet
exaltādi. **E**t forte hoc est qd ait.
qui se exaltat humiliabit: nec p̃mer
ad effectum q̃ nullus est: s̃ ad effe-
ctū qui stultus est. **Q**uantos enī vi-
demus humiliatos s̃ non humiles. p-
cillos. sed nō dolētes: curatos quis-
dem a dommo. sed ne ipsa curatōe
sanatos. **N**ū sunt qui sub sentibus
esse delicias oputāt dissimulātes pec-
cata que aditant. lubricum in quo
titubant: tenebras quibz caligant.
laqueos inter quos ambulant: lo-
cum afflictōis quem inhabitant.
corpus mortis quod gestant: iugū
grauē quod tolerant. grauiorem
conscientiam quam occultant: gra-
uissimāz sententiā quam expectāt.
Talis ille erat. cui iohānes in apo-
calip̃i scribere iubebat. **D**icis quia
diues sum et nullius egeo: et nescis
quia tu es paup et miser et misera-
bilis et cecus et nudus. **N**ec miruz.
si sit vana et mendax exaltatio filio-
rum hominū: siquidez vāni sūt et mē-
daces. **H**umiliat eos veritas. exal-
tat vanitas: et dilexerūt magis te-
nebras q̃z lucem. amplectentes ex-
altantē levitatē. et querētes mē-
daciū. **P**orro contra veritatem que se
humiliat. votis et studiis quibz pos-
sunt dissimulatōibz et conatibz frī-
uolis recalcitrātes. **F**ecimus ne ali-
qd. **P**uto qz muenim⁹ etiā quō hūi-
liet hō seipm. **D**ico at. vt ad hēreat
humilianti se veritati. nec dissimulet:
s̃ coopei ei deuote pietatis affeetu

Proinde cauebo teinceps q̄ solli-
te potero duriciā cordis: sentiam t
plāgā dolorē meū: ne si forte insen-
sibile fuerit. sit etiā insanabile vuln⁹
meū. **E**ro vir videns paupertatē meā
in virga indignatōis eius: ne veni-
at anima in cōsortio eorū de q̄b⁹ ve-
rias ait: percussi eos et nō doluerunt.
Eritē. Curauimus babilonē et nō ē
sanata. Grauis curatio humiliatio
hōis: sed grauior morib⁹ supbia est:
que vtiā sic curet. vt sanet hanc cu-
ra. **C**ōsentia itaq; aduersario meo:
acquiescā iudici meo: cedam deniq;
vrgēti aculeo ne bis pungar. Ta-
le enim reor esse q̄d dñs ait. Omnis
qui se exaltat humiliabit: et q̄ se hūi-
liat exaltabitur. **A**c si dicat. Quis-
quisotra stimulum recalcitrat du-
plo punget: parcerē autē ei q̄ sensē
rit et dederit locum ire.

**De verbis libri sapiētie: iustū debu-
it dñs prius tē.**

Iustū duxit dñs per vias rectas:
et ostēdit illi regnū dei: et dedit illi sci-
entiā sanctorū. **N**on est autē illum in
laborib⁹: et cōpleuit labores illius.
Est iustus qui in p̄ncipio sermonis
accusator est sui: et est iustus qui
ex fide uiuit. et est iustus qui abs-
q; terrore est. **E**t primus quib⁹ bo-
nus. q; accedit ad viam: secundus
melior. q; currit p viam: tercius op-
timus. quia iā appropinquat ad fi-
nē vie. **D**ic tamē accipiamus p̄mū:
quem velocius inueniemus. **N**ūc de-
duxit dñs et nō alius: q; ip̄s est de
via iniquitatis ad viā veritatis redus-
cere: et deducere p eas. **P**er vias in-
quit rectas. **V**ie dñi vie recte: vie
pulcre: vie plene: vie plane. **R**ecte
sine errore: quia ducūt ad vitā: pul-

ere sine forte q; docēt mūdiciā: ple-
ne multitudine. quia totus iā mun-
dus intrat xp̄i sagem: plane sine
difficultate: q; donant suauitatem.
Iugū enī eius suauē est: et onus ei⁹
leue. **E**t ostēdit illi regnū dei. **R**egnū
dei cedit. p̄mittit. ostēdit. percipit.
Concedit in p̄destinatōne: p̄mittit
in vocatione: ostēditur in iustificatio-
ne: in gloriā p̄cipit. **V**nde est
illud. **V**enite benedicti p̄ris mei: p̄-
cipite regnū dei. **S**ic enim ait ap̄ls
Quos p̄destinauit hos et vocauit:
et quos vocauit. illos et iustificauit:
quos autē iustificauit. illos et mag-
nificauit. **I**n p̄destinatōne est gra-
tia. in vocatione potentia: in iustificas-
tōne leticia: in magnificatōne est glo-
ria. **E**t dedit illi sciētiā sanctorū.
Sciētiā sanctorū est: hic tempora-
liter cruciari. et delectari in eternū.
Et in otariū sciētiā malorū reue-
labit. **A**lia est sciētiā mūdi. que docet
vanitatē: et alia sciētiā carnis
q; docet voluptatem. **A**lia tanq; pa-
ter: ista tanq; mater nobis est. **S**ic
enim mater filio suo semp optat q;
eternū et omnē p̄fusus laborē claudat
a filio suo: sic caro in crassa. impi-
guata. dilatata. nec mīme saltē dis-
gitis patit se attingi. **E**t sic pater
vult filiū suū huc illucq; discurrere
vt abdiscat. vnde aliquādo magni-
fice: sic et mūdus vult hōiēz multis
laborib⁹ meritari. vt habeat vñ sup-
biat. vnde inflet: et desipiat de vani-
tate in idip̄sū. **S**anguifuge due sūt
filie. id ē p̄prie voluntatis. que qua-
si radix est. vanitas et voluptas: cla-
mātes affer affer. **D**e nunq; dicūt
sufficit. **S**i quis has plene in se ot̄ri-
uerit nō immerito sibi illam vocem
poterit coaptare. **Q**uoniam inquit
pater me⁹ et mater mea dereliq̄rūt